

Belastingdienst

Toerekeningsregels voor vaststelling assurantiebelasting over fee en servicevergoedingen

KENNISGROEP VERZEKERINGSPRODUCTEN

BELASTINGDIENST/ AMSTERDAM

Februari 2013

TOEREKENINGREGELS VOOR VASTSTELLING ASSURANTIEBELASTING OVER FEE EN SERVICEVERGOEDINGEN

1. Inleiding

Over premies voor niet-vrijgestelde schadeverzekeringen is assurantiebelasting verschuldigd. Meestal is daarvoor de verzekeraar de aangifte- en afdrachtplichtige. Voor dergelijke schadeverzekeringen zijn ook andere personen en instellingen - in veel gevallen betreft het adviseurs en bemiddelaars - aangifte- en afdrachtplichtig als zij hun beloning rechtstreeks van de klant ontvangen. Dit is geregeld in artikel 22, eerste lid, Wet op belastingen van rechtsverkeer.

Hierna worden ter omschrijving van rechtstreekse beloningen door de klant steeds de begrippen “fee” en “servicevergoeding” gebruikt, welke de volgende betekenis hebben:

- **Fee:** rechtstreeks door de klant betaalde beloning voor een specifieke dienstverlening aan hem, bijvoorbeeld het adviseren over en bemiddelen bij het sluiten van een of meer verzekeringen of financiële producten;
- **Servicevergoeding:** rechtstreeks door de klant betaalde beloning voor gedurende een bepaalde periode aan hem te verrichten diensten, meestal in de vorm van een zogenoemd service-abonnement.

In de praktijk heeft een fee of servicevergoeding meestal betrekking op verschillende producten c.q. verzekeringen, zodat het bedrag van de daarover verschuldigde assurantiebelasting niet zonder meer is vast te stellen. Daarom worden hierna toerekeningregels gegeven die desgewenst kunnen worden gebruikt om de verschuldigde assurantiebelasting te berekenen. Deze toerekeningregels zijn aangekondigd in de brief van 11 april 2012 die door de Kennisgroep Verzekeringsproducten over de gevolgen van het provisieverbod per 1 januari 2013 voor omzetbelasting en assurantiebelasting is gezonden aan diverse brancheorganisaties. Deze brief is tezamen met de onderhavige toerekeningregels gepubliceerd op www.belastingdienst.nl en op www.cgpp.nl. Hier zullen in de toekomst ook antwoorden op helpdeskvragen over de toerekeningregels worden opgenomen.

Deze toerekeningregels zijn opgesteld op verzoek van en in overleg met brancheorganisaties van tussenpersonen en van verzekeraars en banken. Indien de regels bij de gebruikers ervan vragen oproepen in de uitvoeringspraktijk, is het daarom wenselijk dat deze indien mogelijk hierover primair naar hun brancheorganisatie terugkoppelen. Deze brancheorganisaties zullen periodiek overleggen met de belastingdienst.

De toerekeningregels kunnen met ingang van een nieuw aangiftetijdvak desgewenst ook worden toegepast in plaats van afspraken die reeds eerder met Belastingdienst/Amsterdam

werden gemaakt. Deze afspraken kunnen evenwel ook worden voortgezet tot het tijdstip waarop opzegging daarvan plaatsvindt.

2. Uitgangspunten van de toerekeningregels

De toerekeningregels moeten leiden tot een bedrag aan verschuldigde assurantiebelasting dat zoveel mogelijk aansluit bij de situatie waarin per verrichte dienst voor één schadeverzekering een afzonderlijke beloning aan de klant in rekening wordt gebracht. Het bedrag van de verschuldigde assurantiebelasting is in die situatie eenvoudig te berekenen en af te dragen.

In de praktijk echter hebben fee's en servicevergoedingen meestal betrekking op een dienst die betrekking heeft op meer producten en/of verzekeringen. Bijvoorbeeld het analyseren van een portefeuille met verschillende soorten verzekeringen. Zowel de fee's als de servicevergoedingen moeten worden gesplitst om de verschuldigde assurantiebelasting te kunnen berekenen.

Methode toerekening naar reëel verrichte werkzaamheden

Uiteraard kunnen fee's en servicevergoedingen die zijn betaald voor meer producten en verzekeringen gezamenlijk, worden gesplitst op basis van de werkelijke tijd die per product en per verzekering is besteed aan de verrichte werkzaamheden. De tijd die is besteed aan de schadeverzekeringen die relevant zijn voor te berekenen en af te dragen assurantiebelasting in verhouding tot de in totaal bestede tijd, bepaalt dan over welk deel van fee of servicevergoeding assurantiebelasting is verschuldigd. Deze methode vereist een gedetailleerde tijdregistratie per dienst, uitgesplitst naar de verschillende producten waarop de dienst betrekking heeft.

Forfaitaire methoden van toerekening

In de meeste gevallen is een administratie hiervoor echter onvoldoende ingericht, zodat deze methode in die gevallen zou leiden tot een grote verzwaring van administratieve lasten.

Voor die gevallen worden hierna forfaitaire toerekeningregels beschreven, die in beginsel naar vrije keuze kunnen worden toegepast. Uiteraard dient de gekozen methode mogelijk te zijn op grond van de bestaande inrichting van de administratie. Of het administratiesysteem moet zodanig worden aangepast dat de gekozen methode mogelijk is. Zie ook paragraaf 7 "Randvoorwaarden".

Relevante tijdstippen

Voor de hierna opgenomen toerekeningregels is steeds bepalend het tijdstip waarop een fee of servicevergoeding behoort tot de grondslag van de assurantiebelasting. Dat is het tijdstip waarop de in rekening gebrachte fee of servicevergoeding door de klant moet worden voldaan. Het relevante tijdstip bepaalt tevens over welk aangiftetijdvak – maand, kwartaal of jaar – de verschuldigde assurantiebelasting moet worden aangegeven en afgedragen.

3. Methoden toerekening naar aantallen op klantniveau

Het is toegestaan de verschuldigde assurantiebelasting te berekenen door de fee of servicevergoeding toe te rekenen aan een of meer schadeverzekeringen die onder de assurantiebelasting vallen op basis van evenredigheid naar aantallen. Met andere woorden, het aantal relevante schadeverzekeringen in verhouding tot het totaal aantal producten en/of verzekeringen waarop de fee of servicevergoeding betrekking heeft, bepaalt welk deel daarvan tot de grondslag van de assurantiebelasting behoort.

Voor de vaststelling over welk deel van een fee assurantiebelasting is verschuldigd, zijn in deze "aantal-methode" uiteraard de aantallen producten en/of verzekeringen relevant waarop de fee zelf betrekking heeft. Op basis van die aantallen kan de forfaitaire toerekening plaatsvinden. Zie voorbeeld 1 in de Bijlage.

Voor de vaststelling over welk deel van een servicevergoeding assurantiebelasting is verschuldigd, kunnen twee "aantal-methoden" worden gebruikt. In de eerste plaats kan worden uitgegaan van de aantallen zoals die aan de orde zijn binnen het serviceabonnement op het eind van het aangiftetijdvak waarin de servicevergoeding tot de grondslag van de assurantiebelasting behoort. Zie voorbeeld 2 in de Bijlage.

In de tweede plaats kan worden uitgegaan van de aantallen binnen het serviceabonnement bij het begin van een aangiftetijdvak. Indien een serviceabonnement wordt gesloten, moet bij die methode worden uitgegaan van de aantalverhouding op het tijdstip van sluiten van het abonnement.

Op die wijze kan bijvoorbeeld een bemiddelaar met zekerheid aan de klant assurantiebelasting in rekening brengen naar gelang deze de vergoeding voor het serviceabonnement moet voldoen. Bij de toepassing van deze methode is vereist dat uiterlijk na 12 maanden de relevante aantallen voor de daarop volgende periode(n) opnieuw worden vastgesteld. Deze termijn mag ook worden gehanteerd indien maand- of kwartaalaangiften worden gedaan. Zie voorbeeld 3 in de Bijlage.

De afdracht per relevant tijdvak – maand, kwartaal of jaar - wordt dan berekend door aan het eind daarvan de per klant berekende grondslag c.q. het per klant berekende bedrag aan assurantiebelasting te administreren en te totaliseren voor alle klanten tezamen.

Wat moet worden verstaan onder "aantal"?

Bij de toepassing van de "aantal-methode" wordt door middel van evenredigheid van getalseenheden bepaald over welk deel van een fee of servicevergoeding assurantiebelasting is verschuldigd. Uiteraard is dan van belang wat daarbij als een getalseenheid telt. Als een getalseenheid telt voor deze toerekeningregel alleen het hoofdproduct of de hoofdverzekering en niet de daarbij tevens overeengekomen producten of meeverzekerde dekkingen die relatief van ondergeschikt belang zijn. Als één getalseenheid tellen bijvoorbeeld:

- een reguliere gemengde kapitaalverzekering
- een arbeidsongeschiktheidsverzekering met premievrijstelling bij arbeidsongeschiktheid en/of een relatief beperkte uitkering bij overlijden

- een oudedaglijfrente in combinatie met een nabestaandenlijfrente
- een opstalverzekering met een glasverzekering
- een autoverzekering met inzittendenverzekering en/of rechtsbijstandverzekering
- een inboedelverzekering met meeverzekerde bijzondere voorwerpen
- een reisverzekering met verschillende dekkingen al dan niet met een annuleringsverzekering. Zie paragraaf 6, onder "In aanmerking te nemen (doorlopende) reis- en annuleringsverzekering"

Hierbij is niet relevant of sprake is van een of meer polisnummers en een of meer polisbladen. Ter voorkoming van misverstand zij opgemerkt dat hoofdverzekeringen die onderdeel uitmaken van een zogenoemd pakket verzekeringen, uiteraard niet als één getalseenheid tellen voor de toepassing van de toerekeningregel. Bijvoorbeeld indien een klant een pakket heeft met een autoverzekering, een reisverzekering, een opstalverzekering en een inboedelverzekering, dan is voor de "aantal-methode" sprake van 4 verzekeringen.

Niet als getalseenheid tellen de in paragraaf 6, onder "Van assurantiebelasting vrijgestelde situaties" beschreven posities. Deze blijven derhalve bij de toepassing van de "aantal-methode" geheel buiten toepassing. Zie voorbeeld 4 in de Bijlage.

4. Methoden toerekening naar premievolumes op klantniveau

Als meer gedifferentieerde toerekeningregel op klantniveau is toegestaan om de over de fee of servicevergoeding verschuldigde assurantiebelasting te berekenen op basis van evenredigheid naar premievolumes. Met andere woorden, het premievolume van de onder de assurantiebelasting vallende, niet daarvan vrijgestelde schadeverzekeringen in verhouding tot het totaalpremiervolume waarop de fee of servicevergoeding betrekking heeft, bepaalt welk deel daarvan tot de grondslag van de assurantiebelasting behoort. Uiteraard is deze wijze van toerekening alleen toepasbaar als de aan de klant in rekening gebrachte fee of servicevergoeding uitsluitend betrekking heeft op producten waarbij een premievolume aan de orde is. Onder "premie" wordt mede begrepen de voor de inkomstenbelasting met een premie gelijk te stellen inleg op een fiscaal gefaciliteerd bankspaarproduct (eigenwoningssparen en lijfrentesparen).

Wat moet worden verstaan onder "premiervolume"?

Voor deze toerekeningregel wordt onder "premiervolume" in beginsel uitsluitend verstaan de voor een verzekering door de klant doorlopend verschuldigde premie, berekend op jaarbasis. Indien geen sprake is van een doorlopende premie maar van een koopsomstorting of van een koopsomstorting naast een doorlopende premie, wordt die koopsom derhalve niet in aanmerking genomen bij de berekening van de premievolumes.

Als uitzondering hierop geldt de situatie waarin voor een voor de assurantiebelasting relevante schadeverzekering uitsluitend een koopsom wordt betaald die betrekking heeft op een dekkingsperiode langer dan één jaar. In dat geval wordt die koopsom gedurende een periode van 12 maanden na het verschuldigd zijn daarvan wel in aanmerking genomen bij de vaststelling over welk deel van een fee of servicevergoeding assurantiebelasting is

verschuldigd. Na die periode van 12 maanden blijft de koopsom verder buiten aanmerking bij de bepaling van premievolumes. Zie ook voorbeeld 5 in de Bijlage.

Voor de "premievolume-methode" is het niet van belang of de premie door de klant moet worden voldaan in hetzelfde aangiftetijdvak waarin de fee of servicevergoeding door hem moet worden voldaan. Relevant is met andere woorden uitsluitend hetgeen de klant op grond van de polis of andere overeenkomst is verschuldigd aan doorlopende premies, berekend op jaarbasis.

Voor de vaststelling over welk deel van een fee assurantiebelasting is verschuldigd, is uiteraard relevant welke doorlopende premies berekend op jaarbasis, de klant is verschuldigd op het tijdstip waarop deze de fee moet betalen. Zie voorbeeld 5 in de Bijlage.

Als het gaat om de vaststelling over welk deel van een servicevergoeding assurantiebelasting is verschuldigd, kan de berekening van de doorlopende premies op jaarbasis op overeenkomstige wijze plaatsvinden als is beschreven voor de vaststelling van aantallen in paragraaf 3. Derhalve niet alleen aan het begin van een aangiftetijdvak – inclusief het tijdstip van het afsluiten van het service-abonnement - maar ook aan het eind van het aangiftetijdvak. De berekening van de doorlopende premies vindt dan steeds plaats naar het tijdstip dat relevant is voor elk van deze methoden van toerekening.

Als gekozen wordt voor de methode bij het begin van het tijdvak, dient ook bij de "premievolumemethode" uiterlijk na 12 maanden opnieuw te worden vastgesteld welke doorlopende premies, berekend op jaarbasis, de klant is verschuldigd. Zie voorbeeld 6 in de Bijlage.

De afdracht per relevant tijdvak – maand, kwartaal of jaar - wordt dan berekend door aan het eind daarvan de per klant berekende grondslag c.q. het per klant berekende bedrag aan assurantiebelasting te administreren en te totaliseren voor alle klanten tezamen.

5. Methoden toerekening naar evenredigheid op kantoorniveau

Het is ook toegestaan een toerekening en berekening van assurantiebelasting op kantoorniveau toe te passen. Hierbij wordt niet toegekomen aan een berekening per klant. Hiervoor dient de (financiële) administratie zo te zijn ingericht dat daaruit bepaalde totaalbedragen ten aanzien van de grondslag op kantoorniveau voor het aangiftetijdvak – maand, kwartaal of jaar - kunnen worden vastgesteld. Ook zullen er periodiek berekeningen dienen te worden gemaakt op basis van aantallen of premievolumes om tot de juiste toerekening te kunnen komen.

Premievolume op kantoorniveau aan het einde van het aangiftetijdvak

In sommige gevallen kan uit de (financiële) administratie worden opgemaakt wat aan het einde van het aangiftetijdvak het totaalbedrag is aan fee en servicevergoedingen voor op schade gerelateerde diensten. Een berekening van de verschuldigde assurantiebelasting is dan mogelijk indien uit de (polis)administratie ook kan worden opgemaakt wat op basis van doorlopende premies, berekend op jaarbasis, het totaal premievolume is voor alle schadeverzekeringen en wat het totaal premievolume is voor schadeverzekeringen die onder de assurantiebelasting vallen en daarvan niet zijn vrijgesteld. De verhouding van de laatste grootheid tot de eerstgenoemde grootheid, leidt dan toegepast op het totaal van fee's en

servicevergoedingen voor op schade gerelateerde diensten tot de grondslag van de assurantiebelasting in het relevante tijdvak. Zie voorbeeld 7 in de Bijlage.

Als op grond van de administratie niet exact het totaalbedrag aan fee's en servicevergoedingen voor op schade gerelateerde diensten kan worden vastgesteld, maar wel het totaalbedrag aan fee en servicevergoedingen voor alle producten met een "premievolume", is de volgende toerekening aan het einde van het aangiftetijdvak toegestaan. Een berekening van de verschuldigde assurantiebelasting is dan mogelijk indien uit de (polis)administratie ook kan worden opgemaakt wat op basis van doorlopende premies, berekend op jaarbasis, het totaal premievolume is voor alle verzekeringen en andere producten met een premievolume alsmede wat het totaal premievolume, berekend op jaarbasis, is voor schadeverzekeringen die onder de assurantiebelasting vallen. De verhouding van de laatste grootheid tot de eerstgenoemde grootheid, leidt dan toegepast op het totaal van fee's en servicevergoedingen tot de grondslag van de assurantiebelasting in het relevante tijdvak. Zie voorbeeld 8 in de Bijlage.

Premievolume op kantoorniveau aan het begin van het aangiftetijdvak voor servicevergoedingen

De "premievolume-methode" aan het begin van het aangiftetijdvak is in paragraaf 4 beschreven voor de berekening op klantniveau van het deel van de servicevergoeding waarover assurantiebelasting is verschuldigd. Deze methode kan ook op kantoorniveau worden toegepast onder de in paragraaf 4 beschreven voorwaarden. Om de "premievolume-methode" op kantoorniveau te kunnen toepassen, moeten uiteraard bij het begin van het aangiftetijdvak uit de (polis) administratie de relevante totaal premievolumes kunnen worden vastgesteld. De daaruit voortvloeiende evenredigheidsfactor bepaalt vervolgens over welk deel van het totaal bedrag aan servicevergoedingen in het aangiftekwaartal assurantiebelasting is verschuldigd. Zie voorbeeld 9 in de Bijlage.

Ook voor de in deze paragraaf beschreven toerekeningregels op kantoorniveau is het niet van belang op welk tijdstip de doorlopende premies door de klanten feitelijk moeten worden betaald. Relevant zijn uitsluitend de bedragen die de klanten op grond van de polis of andere overeenkomst aan doorlopende premies in abstracto zijn verschuldigd op jaarbasis, berekend op de datum die hoort bij de gekozen methode.

Hetgeen in paragraaf 4 wordt verstaan onder het begrip "premievolume" is van overeenkomstige toepassing, met inbegrip van de behandeling van koopsomstorting voor schadeverzekeringen die tot de grondslag van de assurantiebelasting behoren.

"Aantal-methode" op kantoorniveau

Het is ook mogelijk om op kantoorniveau te komen tot toerekening van fee's en servicevergoedingen op basis van de in paragraaf 3 beschreven methode naar evenredigheid van aantallen. Voor servicevergoedingen kan ook op kantoorniveau desgewenst de "aantal-methode aan het begin van het aangiftetijdvak worden gebruikt. Hier worden deze methoden verder niet uitgewerkt. Zie voorbeeld 10 in de Bijlage.

6. Aanvullingen op de toerekeningregels

Situaties waarin assurantiebelasting achterwege blijft

In twee situaties geldt dat over een rechtstreeks van de klant ontvangen beloning voor een dienst in verband met een schadeverzekering de heffing van assurantiebelasting achterwege kan blijven. In de eerste plaats de situatie waarin voor een schadeverzekering al beloning wordt ontvangen in de vorm van provisie van de verzekeraar omdat voor de schadeverzekering nog de traditionele provisiestructuur bestaat. Over een beloning van de tussenpersoon door een klant is dan in beginsel ook assurantiebelasting verschuldigd. Maar eenvoudshalve is het toegestaan dat indien de betreffende schadeverzekering onderdeel uitmaakt van een service-abonnement, daarvoor geen toerekening van een deel van de servicevergoeding aan de grondslag van de assurantiebelasting plaatsvindt. Zie ook voorbeeld 4 in de Bijlage. Ter zake van een fee is voor een dergelijke schadeverzekering wel altijd assurantiebelasting verschuldigd.

In de tweede plaats geldt dat geen assurantiebelasting is verschuldigd over een beloning voor een schadeverzekering die niet tot de portefeuille behoort van de bemiddelaar. Een situatie met andere woorden, waarin de bemiddelaar ook geen provisie van de aanbieder van het product zou hebben ontvangen in de traditionele provisiestructuur (bijvoorbeeld pure second opinion advies of ondersteuning bij een schadeafhandeling door een bemiddelaar voor een derde, niet-klant). Ter voorkoming van misverstand zij opgemerkt dat in dit verband het begrip “bemiddelaar” ruim wordt uitgelegd. Dit brengt mee dat met elkaar verbonden personen of rechtspersonen gelden als één bemiddelaar. Indien derhalve een schadeverzekering behoort tot de portefeuille van een rechtspersoon en in verband met die verzekering worden in een andere verbonden rechtspersoon diensten verricht, dan is ter zake van die diensten ook assurantiebelasting verschuldigd.

Als de beschreven situaties zich voordoen, kan een bemiddelaar enerzijds er voor kiezen om voor de toepassing van de hiervoor beschreven toerekeningregels, de betreffende beloningen afzonderlijk te administreren opdat deze buiten de berekening van de assurantiebelasting kunnen blijven.

Anderzijds kan een bemiddelaar omwille van de eenvoud er voor kiezen om deze situaties wel mee te laten lopen bij de toepassing van de toerekeningregels. Dit heeft uiteraard tot gevolg dat per saldo meer assurantiebelasting wordt afgedragen dan strikt volgens de wet is verschuldigd, maar daar staat een vereenvoudiging van administratie tegenover.

Eenduidige situaties zonder splitsingsproblematiek

In paragraaf 2 is als uitgangspunt de situatie beschreven waarin voor een specifieke dienst enkel ten aanzien van een of meer schadeverzekeringen die onder de assurantiebelasting vallen een beloning aan de klant in rekening wordt gebracht. Het bedrag van de verschuldigde assurantiebelasting is in die eenduidige situatie eenvoudig te berekenen en af te dragen door de bemiddelaar. In beginsel dient die werkwijze in de praktijk ook steeds te worden toegepast.

Ik acht het echter op doelmatigheidsgronden aanvaardbaar dat een beloning voor een dergelijke specifieke dienst niet afzonderlijk wordt geadmistreerd als gebruik wordt gemaakt van een van de toerekeningregels op kantoonniveau als beschreven in paragraaf 5. Ik verbind hieraan de voorwaarde dat die specifiek verrichte diensten in de praktijk van de betreffende bemiddelaar incidenteel plaatsvinden.

Indien de beschreven specifieke diensten meer dan incidenteel voorkomen, moet per specifieke dienst een afzonderlijke berekening van de verschuldigde assurantiebelasting worden gemaakt. Uiteraard kunnen voor de niet specifiek toerekenbare diensten dan de toerekeningregels op kantoorniveau wel worden toegepast.

In aanmerking te nemen (doorlopende) reis- en annuleringsverzekering

Een reis- en annuleringsverzekering bevat verzekerde elementen die voor de assurantiebelasting zijn belast en zijn vrijgesteld. Voor de vaststelling van de assurantiebelasting die is verschuldigd over de premie voor een reis- en annuleringsverzekering zijn in overleg met het Verbond van verzekeraars regels voor de praktijk opgesteld. Deze regels zijn opgenomen in de brief van 19 oktober 2011 van de Belastingdienst Amsterdam. Deze brief is tezamen met de onderhavige toerekeningregels gepubliceerd op www.belastingdienst.nl en op www.cggp.nl.

Voor de toepassing van de onderhavige toerekeningregels kan er eenvoudshalve van worden uitgegaan dat de premies voor een reis- en annuleringsverzekering voor de helft meetellen binnen de premievolume-methoden. Zie voorbeeld 5 in de Bijlage.

Voor de toepassing van de aantal-methoden telt een reis- en annuleringsverzekering mee voor 0,5 getalseenheid.

7. Randvoorwaarden voor de toepassing van de toerekeningregels

Zoals in de vorige paragrafen is aangegeven, kunnen de forfaitaire toerekeningregels uitsluitend worden toegepast indien de administratie van de bemiddelaar zodanig is of wordt ingericht dat de voor de toerekening benodigde gegevens eenduidig kunnen worden vastgesteld. De gegevens dienen voorts geschikt te zijn en beschikbaar te blijven voor het door de belastingdienst uit te oefenen toezicht.

Bestendigheid van de te hanteren methoden; toepassing van methoden naast elkaar

Als voorwaarde voor het kunnen hanteren van een of meer forfaitaire toerekenregels geldt dat hierbij zo veel mogelijk sprake is van een bestendige gedragslijn. Dit brengt mee dat een methode tenminste voor de periode van een kalenderjaar wordt gehanteerd. Dit geldt ook als aangifte wordt gedaan over maand- of kwartaaltijdvakken.

Indien sprake is van een bestendige gedragslijn, kunnen methoden van toerekening naast elkaar worden gebruikt voor verschillende vormen van diensten. Zo kan bijvoorbeeld enerzijds voor fee's de methode van toerekening op klantniveau naar premievolume worden gehanteerd; zie paragraaf 4. Anderzijds kan voor tenminste hetzelfde kalenderjaar voor de servicevergoedingen een van de in paragraaf 5 beschreven methoden op kantoorniveau worden gehanteerd bij de berekening van de daarover verschuldigde assurantiebelasting.

Ook is het denkbaar en toegestaan dat verschillende toerekenmethoden worden gehanteerd voor zakelijke en particuliere klanten.

Geen kunstmatige verlaging grondslag van de assurantiebelasting

De belastingdienst zal geen stelling accepteren dat over een fee of servicevergoeding geheel of gedeeltelijk geen assurantiebelasting is verschuldigd omdat aan de klant bij wijze van korting of actie niets in rekening wordt gebracht voor verrichte diensten. In dergelijke

gevallen wordt ervan uitgegaan dat de fee of servicevergoeding pro rata parte altijd mede betrekking heeft op de schadeverzekering in verband waarmee de dienst is verricht.

Deze toerekening naar evenredigheid zal ook plaatsvinden indien een schadeverzekering formeel geen deel uitmaakt van een serviceabonnement, maar ter zake van die schadeverzekering nooit afzonderlijk bedragen voor dienstverlening aan de klant in rekening worden gebracht.

8. Tot slot

Zoals aangegeven in paragraaf 1 worden tussenpersonen en adviseurs verzocht vragen over de toepassing van de toerekeningregels indien mogelijk voor te leggen aan hun brancheorganisatie. Langs deze weg is bundeling van vragen mogelijk en kan de belastingdienst zo snel mogelijk de beantwoording van de vragen publiceren.

Voor gevallen waarin het niet mogelijk of wenselijk is een brancheorganisatie te benaderen, kunnen vragen schriftelijk worden voorgelegd aan Belastingdienst/Amsterdam, Unit Individueel 3, Postbus 58944, 1040 EE Amsterdam.

BIJLAGE; VOORBEELDEN BIJ TOEREKENINGREGELS

Voorbeeld 1: Fee op klantniveau; aantal-methode

Casus

Een bemiddelaar adviseert en bemiddelt voor een klant voor het sluiten van een aantal producten en verzekeringen. Hij brengt daarvoor één fee van € 900 in rekening, die de klant volgens de factuur ook in het aangiftekwartaal moet betalen. De fee heeft betrekking op een persoonlijke lening, een overlijdensrisicoverzekering, een kapitaalverzekering voor studie van de kinderen, een inboedelverzekering en een opstalverzekering. Over welk deel van de fee moet assurantiebelasting worden berekend en afgedragen?

Uitwerking

De fee heeft in dit geval betrekking op in totaal 5 producten en verzekeringen. Voor 2 schadeverzekeringen – de inboedel- en de opstalverzekering - is de assurantiebelasting relevant, zodat over 2/5 deel van de fee van € 900, is € 360, assurantiebelasting moet worden berekend en afgedragen. De bemiddelaar is overigens niet verplicht de assurantiebelasting te vermelden op de factuur aan de klant.

Aan het eind van het aangiftekwartaal totaliseert de bemiddelaar de per klant berekende assurantiebelasting voor alle klanten tezamen.

Voorbeeld 2: Servicevergoeding op klantniveau; aantal-methode aan einde van het aangiftetijdvak

Casus

Een bemiddelaar brengt zijn klanten met een service-abonnement een servicevergoeding in rekening. Hij wil daarbij geen rekening houden met de hoogte van de mogelijk verschuldigde assurantiebelasting en brengt die ook nooit separaat in rekening aan de klant. Hij wil de hoogte van de verschuldigde assurantiebelasting aan het eind van zijn kwartaal-aangiftetijdvak pas berekenen.

Uitwerking

Aan het eind van het aangiftetijdvak past de bemiddelaar de aantal-methode toe naar de aantallen in het service-abonnement zoals die per klant bestaan op het einde van dat tijdvak. De per klant berekende assurantiebelasting totaliseert de bemiddelaar voor alle klanten tezamen voor zijn aangifte over het tijdvak.

Let op! De aantal-methode wordt aan het eind van het tijdvak alleen toegepast op de servicevergoedingen die de klanten volgens de factuur ook in het tijdvak moeten betalen.

Voorbeeld 3: Servicevergoeding op klantniveau; aantal-methode bij begin van het aangiftetijdvak

Casus

Als voorbeeld 2, maar de bemiddelaar wil ofwel meer zekerheid vooraf over de hoogte van de door hem verschuldigde assurantiebelasting. Of hij wil de klant de assurantiebelasting daadwerkelijk in rekening brengen – al dan niet kenbaar op de factuur - naar gelang de klant de servicevergoeding in het aangiftetijdvak ook moet betalen.

Uitwerking

Anders dan in voorbeeld 2 stelt de bemiddelaar bij het begin van het aangiftetijdvak c.q. het totstand komen van het service-abonnement vast welke aantalverhouding relevant is voor de service-vergoeding van elke klant.

Deze per klant vastgestelde aantalverhouding mag de bemiddelaar voor een periode van maximaal een jaar blijven hanteren voor die klant. Wijzigingen in de aantalverhoudingen van een service-abonnement van een klant, mag de bemiddelaar derhalve buiten aanmerking laten voor de berekening van de assurantiebelasting in die periode van maximaal een jaar. Dit geldt ook als de bemiddelaar per maand of kwartaal aangifte doet.

De per klant berekende assurantiebelasting totaliseert de bemiddelaar voor alle klanten tezamen voor zijn aangifte over het tijdvak.

Let op! De aantal-methode wordt aan het begin van het tijdvak alleen toegepast op de service-vergoedingen die de klanten volgens de factuur ook in het tijdvak moeten betalen.

Voorbeeld 4: Toepassing van de aantal-methode; getalseenheid

Casus

Een service-abonnement van een klant omvat de volgende verzekeringen:

- a. een kapitaalverzekering eigen woning met overlijdensdekking
- b. een arbeidsongeschiktheidsverzekering
- c. een opstalverzekering
- d. een aansprakelijkheidverzekering
- e. een pakket verzekeringen van inboedelverzekering, doorlopende reis- en annuleringsverzekering en rechtsbijstandverzekering, waarvoor de bemiddelaar al jaren van de verzekeraar zijn beloning ontvangt via de traditionele provisiestructuur.

Wat is in dit geval de voor de assurantiebelasting relevante getalsverhouding?

Uitwerking

Op het eerste gezicht lijkt het hier te gaan om 7 verzekeringen in totaal: de verzekeringen onder a t/m d tellen ieder als 1 verzekering voor de toepassing van de aantal-methode en de verzekeringen onder e tellen daarbij als 3 verzekeringen. Maar in dit geval behoeven de 3 verzekeringen onder e in het geheel niet mee te tellen. Ter zake daarvan ontvangt de bemiddelaar al provisie van de verzekeraar en via de premie is daarover door de verzekeraar al assurantiebelasting verschuldigd. Zie paragraaf 6 van de notitie.

In dit voorbeeld resteren dan in totaal 4 verzekeringen waarvan de verzekeringen onder c en d relevant zijn voor de assurantiebelasting. De service-vergoeding behoort dan ook voor 2/4 tot de heffingsgrondslag van de assurantiebelasting.

Zou de reis- en annuleringsverzekering wel in aanmerking komen voor de aantal-methode, dan telt die verzekering als een getalseenheid van 0,5. Zie paragraaf 6.

Voorbeeld 5: Fee op klantniveau; premievolume-methode

Casus

Een bemiddelaar adviseert en bemiddelt voor een klant voor het sluiten van een aantal verzekeringen ineens. Hij brengt daarvoor één fee van € 1600 in rekening die de klant moet betalen op 10 februari. De fee heeft op 10 februari betrekking op:

- een overlijdensrisicoverzekering met een jaarpremie van € 300 een kapitaalverzekering eigen woning met een eerste hoge storting van € 30.000 en daarnaast een jaarpremie van € 3000 een inboedelverzekering met een jaarpremie van € 125 een opstalverzekering met een jaarpremie van € 250 een doorlopende reis- en annuleringsverzekering met een jaarpremie van € 80 een aansprakelijkheidverzekering (dekkingsperiode langer dan één jaar) met een eenmalige koopsom van € 500

Over welk deel van de fee moet assurantiebelasting worden berekend en afgedragen?

Uitwerking

Voor de premievolume-methode tellen in beginsel alleen mee de doorlopende premies berekend op jaarbasis naar het tijdstip waarop de fee door de klant is verschuldigd (10 februari). De koopsom van € 30.000 voor de kapitaalverzekering eigen woning telt derhalve niet mee. Als uitzondering telt voor het bepalen van de premievolumes wel mee de koopsom van € 500 voor de aansprakelijkheidverzekering. Het totaalpremievolume is daarmee € 4255. Hiervan is voor de assurantiebelasting € 915 relevant. De premie van € 80 voor de reis- en annuleringsverzekering wordt voor de helft in aanmerking genomen. Zie paragraaf 6. Van de fee van € 1600 behoort derhalve $915/4255$, is € 344 tot de heffingsgrondslag van de assurantiebelasting.

Aan het eind van het aangiftekwartaal totaliseert de bemiddelaar de per klant berekende assurantiebelasting voor alle klanten tezamen.

Voorbeeld 6: Servicevergoeding op klantniveau; premievolume-methode bij begin van het aangiftetijdvak

Casus

De in voorbeeld 5 genoemde verzekeringen zijn allen gesloten begin februari van een jaar. De verzekeringen worden onmiddellijk in een serviceabonnement ingebracht, waarvoor de klant per kwartaal € 75 is verschuldigd aan de bemiddelaar.

In het tweede kwartaal wordt ook een arbeidsongeschiktheidsverzekering met een jaarpremie van € 1000 aan het service-abonnement toegevoegd en in het derde kwartaal een autoverzekering met een jaarpremie van € 800.

Over welk deel van de service-vergoeding is assurantiebelasting verschuldigd aan het eind van elk kwartaal van het eerste kalenderjaar?

Uitwerking

Op het tijdstip van het aangaan van het service-abonnement – begin februari - is dezelfde premieverhouding relevant als het geval was in voorbeeld 5 voor de berekening van de assurantiebelasting over de fee. Dus van de service-vergoeding van € 75 in het eerste kwartaal behoort 915/4255, is € 16, tot de grondslag van de assurantiebelasting.

Voor de volgende 3 kwartalen in het kalenderjaar blijft de koopsom van € 500 voor de aansprakelijkheidsverzekering nog meetellen voor de premievolumemethode (in het volgende jaar blijft die koopsom buiten beschouwing).

Voor de 3 volgende kwartalen kan derhalve steeds € 16 als grondslag voor de berekening van de assurantiebelasting worden genomen. De in het tweede en derde kwartaal toegevoegde verzekeringen mogen buiten beschouwing blijven. Dit is overigens niet verplicht. Als in dit voorbeeld overigens de premieverhouding wordt herrekend in verband met de in het tweede kwartaal toegevoegde arbeidsongeschiktheidsverzekering, moet die herrekening ook plaatsvinden naar aanleiding van de in het derde kwartaal toegevoegde autoverzekering.

Als in dit voorbeeld de prijs van het serviceabonnement in het tweede kwartaal wordt gesteld op € 100 in verband met de extra gesloten arbeidsongeschiktheidsverzekering, is over 915/4255 deel, is € 21,50, assurantiebelasting verschuldigd.

Aan het eind van het aangiftekwartaal totaliseert de bemiddelaar de per klant berekende assurantiebelasting voor alle klanten tezamen.

Voorbeeld 7: Premievolumen op kantoorniveau aan het einde van het aangiftetijdvak; schade gerelateerde fee en servicevergoedingen

Casus

Een financieel advieskantoor heeft zijn financiële administratie zodanig ingericht, dat van de fee's en servicevergoedingen wordt bijgehouden welk deel schade gerelateerd is.

Daarnaast kan uit de polisadministratie worden opgemaakt wat het totale premievolumen is van alle schadeverzekeringen en het totale premievolumen van de schadeverzekeringen die onder de assurantiebelasting vallen.

Uit de financiële administratie blijkt dat aan het einde van het aangiftetijdvak voor € 170.000 aan schade gerelateerde fee's en servicevergoedingen is omgezet.

De totale doorlopende premie op jaarbasis van alle schadeverzekeringen per 31 december is € 7.600.000. Dit financieel advieskantoor heeft een relatief grote zorgportefeuille en veel arbeidsongeschiktheidsverzekeringen. De totale doorlopende premie op jaarbasis van schadeverzekeringen die onder de assurantiebelasting vallen is € 1.400.000.

Uitwerking

Dit advieskantoor heeft van elke fee en servicevergoeding bijgehouden welk deel betrekking heeft op aan schade gerelateerde diensten.

Met de gegevens uit de polisadministratie kan een verhouding worden berekend tussen het totaal aan schadepremie -€ 7.600.000 - en aan schadepremie die onder de assurantiebelasting valt, € 1.400.000.

Er is € 170.000 omzet aan fee's en servicevergoedingen die schade gerelateerd is.

De grondslag voor de assurantiebelasting wordt vastgesteld door de berekende verhouding toe te passen op de schade gerelateerde omzet, zijnde $1.400.000/7.600.000 * € 170.000 = € 31.315$.

Een vermenigvuldiging van deze grondslag met het tarief van de assurantiebelasting levert het bedrag op dat aan assurantiebelasting moet worden afgedragen.

Voorbeeld 8: Premievolume op kantoorniveau aan het einde van het aangiftetijdvak; premievolume fee en servicevergoedingen

Casus

Dit financieel advieskantoor kan uit zijn financiële administratie niet exact bepalen welk deel van de fee's en servicevergoedingen schade gerelateerd is. Wel is uit de administratie te achterhalen welke fee's en servicevergoedingen betrekking hebben op een product met een premiecomponent (Leven, Schade, Zorg).

Daarnaast kan uit de polisadministratie worden opgemaakt wat het totale premievolume is van alle verzekeringen (Leven, Schade, Zorg) en het totale premievolume van de schadeverzekeringen die onder de assurantiebelasting vallen.

Uit de financiële administratie blijkt dat aan het einde van het aangiftetijdvak voor € 320.000 aan fee's en servicevergoedingen is omgezet die een premiecomponent kennen.

De totale doorlopende premie op jaarbasis van alle producten is € 12.700.000. Bijna de helft van de premie heeft betrekking op levensverzekeringen en ook dit financieel advieskantoor heeft een relatief grote zorgportefeuille en veel AOV's. De totale doorlopende premie op jaarbasis van schadeverzekeringen die onder de assurantiebelasting vallen is € 1.900.000.

Uitwerking

Dit advieskantoor kan uit de financiële administratie achterhalen welk deel van de fee en servicevergoedingen een premiecomponent kent.

Met de gegevens uit de polisadministratie kan een verhouding worden berekend tussen het totaal aan premievolume - € 12.700.000 - en het schadepremiëvolume dat onder de assurantiebelasting valt, € 1.900.000.

Er is € 320.000 omzet aan fee's en servicevergoedingen met een premiecomponent.

De grondslag voor de assurantiebelasting wordt vastgesteld door de berekende verhouding toe te passen op de omzet met een premiecomponent, zijnde $1.900.000/12.700.000 * .$
 $€ 320.000 = € 47.874.$

Een vermenigvuldiging van deze grondslag met het tarief van de assurantiebelasting levert het bedrag op dat aan assurantiebelasting moet worden afgedragen.

Voorbeeld 9: Premievolume op kantoorniveau bij begin van het aangiftetijdvak voor servicevergoedingen

Casus

Dit financiële adviesbureau heeft middels zijn administratie inzicht in de doorlopende premievolumes. De benodigde gegevens zijn het totale doorlopende premievolume van alle verzekeringen **die onderdeel uitmaken van een serviceovereenkomst** (Leven, Schade, Zorg) en hiervan het totale doorlopende premievolume van schadeverzekeringen die onder de assurantiebelasting vallen.

Het totale doorlopende premievolume per 1 januari op jaarbasis van alle verzekeringen **die tot een serviceovereenkomst behoren**, is € 6.500.000.

Het totale doorlopende premievolume op jaarbasis dat in de serviceovereenkomsten en onder de assurantiebelasting valt is € 3.700.000.

De omzet uit servicevergoedingen voor dit kantoor is € 290.000.

Uitwerking

Uit het totale doorlopende premievolume op jaarbasis van alle verzekeringen - € 6.500.000 - en het totale doorlopende premievolume van schadeverzekeringen die onder de assurantiebelasting valt – €3.700.000 - kan een verhouding worden berekend.

Er is € 290.000 omzet uit servicevergoedingen.

De grondslag voor de assurantiebelasting wordt vastgesteld door de berekende verhouding toe te passen op de omzet uit servicevergoedingen, zijnde $3.700.000/6.500.000 * € 290.000 = € 165.076.$

Een vermenigvuldiging van deze grondslag met het tarief van de assurantiebelasting levert het bedrag op dat aan assurantiebelasting moet worden afgedragen.

Voorbeeld 10: Aantal methode op kantoorniveau aan het einde van het aangiftetijdvak

Casus

Dit financieel advieskantoor kan uit zijn administratie de hoeveelheid producten achterhalen waarvoor in het aangiftetijdvak fee's en servicevergoedingen zijn gefactureerd. Hierbij wordt rekening gehouden met producten die in combinatie worden gesloten zoals autoverzekering

met rechtsbijstand en losse rechtsbijstandverzekeringen. Producten waarvoor het kantoor reeds provisie ontvangt worden niet meegeteld **voor zover het gaat om servicevergoedingen.**

Producten:	Aantallen
Overlijdensrisicoverzekering	5
Kapitaalverzekering eigen woning	3
Kapitaalverzekering eigen woning met overlijdensdekking	6
Arbeidsongeschiktheidsverzekering	8
Zorg	37
Auto	16
Rechtsbijstand	3
Auto met rechtsbijstand	42
Inboedel	58
Opstal	23
Glasverzekering	1
Opstal met glasverzekering	51

In het aangiftetijdvak wordt een omzet aan fee's en servicevergoedingen ter hoogte van € 15.000 gerealiseerd.

Uitwerking

In eerste instantie wordt gekeken welke producten relevant zijn voor de assurantiebelasting.

Producten:	Aantallen	Relevant voor assurantiebelasting
Overlijdensrisicoverzekering	5	0
Kapitaalverzekering eigen woning	3	0
Kapitaalverzekering eigen woning met overlijdensdekking	6	0
Arbeidsongeschiktheidsverzekering	8	0
Zorg	37	0
Auto	16	16
Rechtsbijstand	3	3
Auto met rechtsbijstand	42	42
Inboedel	58	58
Opstal	23	23
Glasverzekering	1	1
Opstal met glasverzekering	51	51
TOTAAL	253	194

Uit het totale aantal producten – 253 - en het totale aantal relevante producten voor de assurantiebelasting – 194 - kan een verhouding worden berekend.

De grondslag voor de assurantiebelasting wordt vastgesteld door de berekende verhouding toe te passen op de omzet uit fee's en servicevergoedingen, zijnde $194/253 * € 15.000 = € 11.501$.

Een vermenigvuldiging van deze grondslag met het tarief van de assurantiebelasting levert het bedrag op dat aan assurantiebelasting moet worden afgedragen.

Dit is een uitgave van:

Belastingdienst

Februari 2013